SURINAAMSCH WEEKBLAD.

ABONNEMENT.

Voor 12 maanden . . . . f 10.—
" 6 maanden . . . . " 5.50.
" 3 maanden . . . . " 3.00.

No. 8.
ZONDAG 19 FEBRUARIJ.
1854.

PRIJS DER ADVERTENTIËN.

Voor iedere regel . . . . . . f 0.25.
behalve 75 ct. Zegelgeld, hetwelk bij elke plaatsing moet voldaan worden.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIËN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, Woensdag avond den 22 Februarij, des avonds te *half zeven* uren.

SEQUESTERS der Plant. *Livorno* 1 aandeel Erven J. E. H. FORBERGER, bieden bij inschrijving te koop aan:

p. m. 13 vaten SUIKER,

waarvan de inschrijving-billetten aangenomen zullen worden ter Griffie van het Geregtshof tot Maandag den 20 dezer, des morgens ten *negen* ure, en alsdan worden geopend ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de *Suiker* binnen *acht* dagen, voor rekening en risico van den kooper van Plantage moeten worden afgehaald. (2347)

Paramaribo, den 18 Februarij 1854.

Tegen Kontante Betaling

worden bij inschrijving te koop aangeboden van plant. *Resolutie*:

20 à 40 PUNCHEONS RUM

à 48 proef Bobbel.

De Inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden ten kantore van den Heer G. L. LOPERHOFF, tot Maandag den 20sten dezer, des morgens ten 11 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de RUM alhier aan den kooper worden afgeleverd. (2348)

Paramaribo, den 16 Februarij 1854.

(2349) A. SALOMONS, Vendumeester zal op Dingsdag e. k., verkoopen:

vaten Spek, Linnea, kopie Beslagplanken.

De slavin *Lolje* met hare kinderen *Jacob* en *Doortje*

aankomende J. M. POLAK.

(2350) Over *drie* weken, dag en datum nader te bepalen, zal de ondergeteekende in het openbaar door den Vendumeester J. C. GOMPERTS doen verkoopen, voor rekening van den boedel wijlen den Heer A. MAC INTOSH:

Wel onderhoudene *Meubelen*. *Goud-, Zilver-, Pleet-, Glas-, Porselein-* en *Aardewerk*. *Serviezen extra kwaliteit* MADERA en ROODE WIJN, een *jong PAARD*, een *fraaije, sterke Tilburij* enz.

Als mede:

Op zeer voordeelige Voorwaarde.

Het HUIS en ERF aan den *Waterkant* N. W. La. A No. 100 en O. W. La. A. No. 55 *a* en *b*.

En

Twee vijfde aandeel in de Katoen Plantage, FREDERIKS-LUST, gelegen aan het gedolven kanaal der *Wardppe Kreek*, tusschen de Plantagien *Luneburg* en de *Herstelling*, met derzelver SLAVENMAGT enz., enz., ingevolge inventaris en koopconditien, welke in tijds ter inzage bij genoemden Vendumeester zullen liggen.

Paramaribo, den 16 Februarij 1854.

D. C. MUNRO qq.

DEBITEUREN

van nu wijlen Mejufvr. M. J. ZSCHUSCHEN worden hierbij aangemaand betaling van het door hen verschuldigde te presteren, terwijl de CREDITEUREN van dien boedel worden uitgenoodigd, zoo spoedig mogelijk opgave hunner vorderingen te doen, bij A. H. of J. A. VALLEE.

Paramaribo, den 18 Februarij 1854.

A. H. VALLEE.
L. M. VALLEE.
(2885) J. A. VALLEE.

Crediteuren en Debiteuren

van den boedel wijlen den Heer B. E. BAUMGARTNER, alhier op den 7den dezer overleden, worden verzocht opgave hunner vordering, en betaling te doen aan mijnen Zoon, den Heer *J. A. BOOS*.

Paramaribo, den 17 Februarij 1853.

M. S. PARDO,
(2882) *Execut. Test.*

De ondergeteekende biedt te koop aan het HUIS en ERF gelegen aan de *Heerenstraat* La. A. No. 72.

Tevens worden CREDITEUREN van den boedel wijlen den Heer S. DEL CASTILHO, minzaam verzocht opgave hunner vorderingen in te zenden ten einde de ondergeteekende *Executrice Testamentaire* de gelegenheid te verschaffen, den voornoemden boedel te kunnen *liquideren* en Crediteuren te vreden te stellen.

Paramaribo, den 18 Februarij 1854.

Wed. ESTHER DEL CASTILHO,
(2886) geb. LOUZADA.

Ter gelegenheid der Verjaring van Z. M. onzen geëerbiedigden KONING zal er in de *SURINAAMSCHE HANDEL- en ZEEVAART SOCIËTEIT* eene prachtige

ILLUMINATIE

voorgesteld worden.

VERVERSCHINGEN en SOUPÉS

zijn HEDEN AVOND te bekomen. De kasteleinessen hopen door een groot aantal Dames en Heeren bezocht te zullen worden. (2887)

Heil den Koning!

In het HOTEL LYONS

zal HEDEN AVOND verkrijgbaar zijn:

Allerlei fijne DRANKEN en heerlijke VERVERSCHINGEN en een prachtige KONINGSKOEK

zoodanig als er nog nimmer alhier is vervaardigd, prijken.

ENTREE: 50 Cents in verteering.

Komt en overtuigt u! (2888)

Te Koop:

Een wel gedresseerd *RIJ-PAARD-* zwarte *merrie*.

(2889) B. E. C. BELMONTE.

14 vts. Inlandsche Suikervaten HOEPELS; bij

(2890) J. H. KRUSE.

Ten voordeele der

Surinaamsche Maatschappij van WELDADIGHEID.

zal S. H. BOAS, op Dingsdag den 28 Februarij 1854, in het gebouw van het Tooneel-Genootschap THALIA, eene *Voorstelling* geven van

Tours d' Adresse,

gevolgd door

***Pantalon Pruikmaker*, of de listen van *Harlekein*,**

a Nieuw Tooner Ballet Pantomime.

Hij zal de *schoonste* en *wonderbaarlijkste* KUNSTTOEREN voordragen en alles aanwenden om de aanschouwers het meest mogelijk genoegen te verschaffen.

Hij vleit zich dat het doel der voorstelling een ieder zal opwekken, om de representatie met zijne tegenwoordigheid te vereeren.

Prijzen der Plaatsen:

Loge *f* 2.— Balcon *f* 1.50. — Parterre *f* 1.

Kinderen halve prijs.

Paramaribo, den 17 Februarij 1854.

Uitverkoop:

De ondergeteekende voornemens zijnde spoedig te vertrekken, biedt zijne voorradige

GOEDEREN,

tegen *verminderde prijzen*, te koop aan.

J. C. VISSER.

Puike Schiedammer JENEVER,

tegen *f* 4.25 de 10 Ned. kannen en de 6 stoo en à 40 cts., verkrijgbaar bij

DAVID DE LA PARRA.
(2892)

ZOUT

in vaten, bij

GERSON OPPENHEIMER.
(2893)

RIJST in balen, GROF ZOUT, *Reuzel, Jenever* in kelders en pijpen, *Hoepels*, enz., verkrijgbaar bij

N. BOX & Co. (2894)

HOLLOWAY'S ZALF en PILLEN, *de beste bekende geneesmiddelen voor Jicht en Rhumatisme.*

Uittreksel van een brief van den Heer F. WILSON, drogist te *Eton*, dd. 26 April 1853.

Aan Professor HOLLOWAY. — Mijnheer, Er is een geval ter mijner kennis gekomen, hetwelk naar mijne meening, wel algemeene bekendheid verdient. Het is dat van een arman, die zoo verschrikkelijk aan Chronische Rhumatisme leed, dat hij het gebruik van eene zijde zijns ligchaams verloor, en ondragelijke pijnen verduurde. Hij was onder verscheidene geneeskundige behandeling en de faculteit in het Westminster Hospitaal verklaarde hem ongeneeslijk; door het gebruik uwer Zalf en Pillen heeft hij evenwel zijne gezondheid en krachten herkregen.

Deze *Pillen* en *Zalf* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, à *f* 1. . *f* 3. (2895)

HET WEEKBLAD.

Heden de geboortedag van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning WILLEM III zijnde, zal er te ½7 ure 's morgens op het Gouvernements-plein parade gehouden worden, van de Koloniale Schutterij en het Bataillon Jagers No. 27, en bij die gelegenheid aan eenige der Onder-officiers en Schutters der Schutterij, het *eereteeken* wegens langdurige dienst worden uitgereikt, terwijl eenige manschappen van het Bat. Jagers, die zich bij het Schijf schieten hebben onderscheiden, mede tot aanmoediging, eenige militaire *versierselen* zullen ontvangen. — Binnen de stad zal, op onderscheidene wijze deze gelegenheid worden herdacht, terwijl er ten Gouvernements-huize een groot bal ter herinnering hieraan zal plaats hebben.

God schenke den Koning bij voortduring Zijne beste Zegeningen en vooral die kracht en wijsheid welke, als sieraden en vereischten, eens Bestuurders zijn aan te merken en doe ook *Suriname* onder het Bestuur van WILLEM III een nieuw tijdvak intreden — een tijdvak van welvaart en vooruitgang!

Iemand in deze week van de nederzetting *Albina* aan de *Marowijne* alhier aangekomen, deelt ons mede, dat van dat etablissement in den morgen van den 10 dezer, aan den mond der rivier een schip werd ontdekt, welks bestemming men meende te zijn, naar het etablissement van den Heer MONTECATTINI. — Den volgenden morgen zag men echter dit vaartuig, waarop men een Indiaan als loods had weten te verkrijgen, met volle zeilen de rivier opvaren en voor *Albina* het anker werpen, als wanneer hetzelve bleek te zijn het Deensche schip *Juno*, kapt. LORENZEN.

Deze bodem kwam van Rio Janeiro en was door deszelfs reeders aan de rivier *Maroin* gezonden om eene lading suiker in kisten of zakken te halen. — De Heer CAPPLER gemel- [illegible] ingelicht, dat er aan de *Marowijne* geene lading suiker te bekomen zoude zijn, besloot deze weder naar Rio Janeiro te zeilen en zoude dit vaartuig alzoo spoedig de terugreis aanvaarden.

De nieuwstijdingen per mail aangebragt, gelden voor het grootste gedeelte de Turksch-Russische kwestie, waaromtrent aanhoudend de meest uiteenloopende geruchten worden medegedeeld. De vereenigde vloten van Frankrijk en Engeland zijn de Zwarte Zee binnengezeild en zullen aldaar Turkije's grondgebied beschermen en elke poging tot inval der Russen van die zijde trachten te weren.

De Turken hebben eene schitterende overwinning op de Russen behaald bij Kalefat.

Uit Weenen werd dd. 13 Jan. gemeld:

Alhier is het antwoord der Porte aangekomen, waarbij zij de voorstellen der groote mogendheden aanneemt; het is door de gezamentlijke vertegenwoordigers dier mogendheden als voldoende geacht en naar Petersburg gezonden, met dringende aanbeveling aan het Russische kabinet, om daaraan zijne goedkeuring te geven.

Geheel Europa verkeert in beroering tengevolge van deze kwestie en van alle zijden ziet men eenen algemeenen oorlog te gemoet, welks gevolgen zich bij de meeste volkeren, gewisselijk hevig zullen doen gevoelen.

Uit het Moederland schrijft men:

Z. M. heeft op zijn verzoek eervol ontslagen als minister voor de zaken der Herv. en andere eerediensten den heer E. C. U. VAN DOORN, als zoodanig tijdelijk benoemd bij besluit van den 5den Jan., No. 79, en tot minister voor de zaken van de Herv. en andere eerediensten benoemd den staatsraad in buitengewone dienst, Jonkh. Mr. A. G. A. RIDDER VAN RAPPARD thans directeur van het kabinet des Konings; respectivelijk met ingang van den 20sten der loopende maand.

Z. M. heeft tot raad van state benoemd den heer E. C. U. VAN DOORN, thans tijdelijk minister voor de zaken van de Hervormde en andere eerediensten.

— Van Rotterdam wordt gemeld:

In de laatste dagen hebben vreesselijke sneeuwbuijen onze straten en velden bedekt. De sneeuw ligt tot eene zeldzame dikte; door de koude dooizaam gehouden en door stormen op vele plaatsen te hoop gewaaid, belemmert zij de communicatie op de groote wegen, die door de gestremde scheepvaart eene dubbele waarde hadden verkregen. Onderscheidene wachtwagens hebben hunne bestemming niet kunnen bereiken. De diligence van hier op Groningen o. a., bleef bij het gehucht Peel in de sneeuw zitten en men zal te vreden zijn, als zij 24 uren later dan gewoonlijk hare bestemming bereikt.

Alle rivieren zijn thans bevrozen, ook voor deze stad is de Maas vastgeraakt, hetgeen ook benedenwaarts voor Schiedam het geval is; het ijs is echter zóó ongelijk en zóó bij hoopen op elkander geschoven, dat hier aan geen ijsvermaak op de rivier te denken valt. Intusschen leveren die besneeuwde ijshoopen een onbeschrijfelijk trotsch wintergezigt op.

Om een denkbeeld te geven van de strengheid van dezen winter, zal het genoeg zijn te melden, dat volgens de officieele waarnemingen, het ijs reeds eene dikte heeft van 2 à 3 Ned. palmen.

Het laat zich begrijpen, dat de ijsvermaken aan de orde van den dag zijn, alleen de sneeuw massa heeft daaraan eene belemmering in den weg gelegd, die echter, zoo goed mogelijk, wordt opgeruimd.

Het schoone winterweder, waarin wij ons inzonderheid gedurende de twee Kersdagen mogten verheugen, stelde den liefhebbers der ijsvermaken in staat die uitstekend te genieten. De Singelsgrachten om deze stad, de onmiddelijk aangrenzende rivier de Rotte, en de wat verder gelegen zoogenaamde Plassen, waren op beide dagen dan ook met wandelaars en schaatsenrijders als overdekt. Op laatstgenoemde ijsvlakte zeilden onderscheidene ijsschuitjes, die, toen nog niet door de sneeuw werden te hinderd, tamelijk aftrek genoten. Fraaije narresleden, met sierlijk opgetuigde paarden er voor, vertoonden zich op beide dagen op de bevrozen watervlakten en zetten aan het heerlijke wintergezicht kleur en luister bij.

Dit is echter niet te vergelijken bij het geen in Friesland, Groningen, Overijssel, enz. plaats grijpt. Er hadden daar in de laatste dagen een menigte hardrijderijen op schaatsen plaats, dan eens door mannen alleen, dan weder door paren. Te Leeuwarden werd o. a. den 27sten December eene gemaskerde hardrijderij op schaatsen gehouden, waarvan men schreef, dat, als men ijs en sneeuw en winterweer, het op een romantisch feest geleek. De costumes waren fraai gekozen en na afloop van den wedstrijd, hield men een optogt door de stad en bragt bij fakkellicht den burgemeester en andere autoriteiten serenades. De uitgeloofde prijzen bedroegen meestal *f* 100 en *f* 30.

Onder de merkwaardigheden die de winter oplevert, behoort ook, dat twee Friezen op schaatsen van Leeuwarden naar de residentie zijn gereden, het museum bezocht en de reis derwaarts op dezelfde wijze ondernomen hebben.

Heeft het ijs dus voor velen aangename oogenblikken opgeleverd, het heeft aan andere onherstelbare wonden toegebragt, en reeds menigeen door verlies van bloedverwant of vriend, diep getroffen. Talrijk zijn de offers die het al gekost heeft.

Intusschen verneemt men dat zekere heer W. A. DE BRUIN, te Leiden, eene machine tot redding van personen, welke door het ijs geraken, heeft uitgevonden en aan het Stedelijk bestuur overhandigd. De proeven er mede genomen, moeten gelukkig uitgevallen zijn.

De duurte der levensmiddelen blijft steeds toenemen, zoo als bij eene zoo volstrekte stremming der middelen van vervoer te verwachten was.

Ook de prijs der brandstoffen bereikt langzamerhand eene zeldzame hoogte en men is niet zonder vrees, dat er, bij een onverhoopt lang gesloten blijven der rivieren, gebrek aan steenkolen in onze stad zal ontstaan; reeds is de prijs met ongeveer een derde verhoogd.

Aan een der Demerarijsche dagbladen tot den 9 dezer, ontleenen wij onderstaand artikel:

FRANSCH GUIJANA.

Aangaande de Fransche kolonie in Guijana, behelst de *Siecle* het volgende:

» Het is nu meer dan zes maanden geleden, dat wij zonder officiële berigten van Fransch Guijana gebleven zijn. De *Moniteur*, die van tijd tot tijd extracten van de correspondentie tusschen den Gouverneur Generaal en den Minister van Marine mededeelt, blijft eene geheimhouding bewaren, welke meer bezorgdheid baart, omtrent den toestand der kolonie, dan men zich wel verbeelden kan. De, door het Gouvernement gedane proefnemingen tot de daarstelling van een straf-etablissement aan de oevers van de *Oijapok*, hebben de algemeene aandacht in hooge mate tot zich getrokken. Men ontving steeds met groot verlangen de mededeelingen van den *Moniteur* en de pers, welke over het algemeen veel gewigt aan het welslagen van dit etablissement hechtte, zoude de nuttige medewerking harer openbaarheid, aanmoediging en raadgevingen, aan de pogingen der administratie hebben kunnen verleenen. — Voor zooverre ons raakt, hebben wij nimmer eenige gelegenheid welke ons verschaft werd laten voorbijgaan, om de waarheid bekend te maken, wanneer dezelve ter onzer kennis gebragt werd. Toen de Heer SARDA GARRIGA, ten wiens opzigte wij nimmer der waarheid zijn te kort gebleven, teruggeroepen en vervangen werd door Kapitein FOURRICHON, die sedert tot den rang van Schout-bij-nacht is bevorderd, koesterden wij de hoop, de kolonie een nieuw tijdvak te zien intreden. Uitgebreide werken zijn reeds sedert ondernomen — het land is eenigermate schoon gemaakt — en de bijzondere eigenschappen van den nieuwen Gouverneur boezemden bij de partijgangers een regtmatig vertrouwen in, dat de bagnes zouden kunnen worden afgeschaft. De tegenstanders van transportatie om overtredingen tegen de burgerlijke wet en de advocaten van cellulaire opsluiting, hebben echter hunne berispingen voortgezet. Zij zijn er in geslaagd om opzigtens te verkregen uitkomsten twijfel te doen ontstaan en het voortdurend stilzwijgen der regering is wel berekend hun eenigen schijn van gegrondheid te geven. De handel is reeds verontrust over den toestand der kolonie Guijana en het is van belang dat de waarheid ten deze bekend worde. In October ll. behelsde een dagblad te Nantes het rapport van den gezagvoerder eens koopvaardijschip, waarin wij o. a. het volgende, onder dagteekening van 17 September, aantreffen:

» Ik zal U niet spreken over het ellendige aanzien van Guijana; de inwoners schijnen allen den moed verloren te hebben; want zij bezitten de middelen niet om het land te bebouwen; zoo wegens gebrek aan handen, als aan geld. Al de Europeanen verlaten hetzelve; zelfs zegt men, dat er geene 60 Europesche huisgezinnen zijn overgebleven en dat de *Phalanstere* waarschijnlijk meer dan de helft dezer zou te wegroeren.

Welke waarheid kan er in dit tafereel, geschetst door Kapitein LETORZEE, gelegen zijn? Waaraan moet een dusdanige staat van zaken, welke voor Frankrijk zoo noodlottig zijn zal, worden toegeschreven? Waarom schijnt Fransch Guijana in eenen staat van verval te zijn, terwijl de Engelsche en Hollandsche kolonien in bloei verkeeren? Is dit uit gebrek aan handen, of uit gemis van geld, of wel zoo als beweerd is wegens de nabijheid der gevangenen? In kort, wat moet er gedaan worden om dezen staat van zaken te herstellen? De *Moniteur* zoude door de mededeeling van eenige uittreksels uit de rapporten, welke de Minister van Marine met den laatsten koerier moet ontvangen hebben, en waarbij de waarheid der daadzaken onbewimpeld worden blootgesteld, inlichtingen van zoodanigen aard kunnen geven, dat daardoor de openbare meening werd gerust gesteld. Intusschen hebben wij vóór ons, de berigten uit de kolonie, gedagteekend 10 Nov., op het volgende nederkomende:

» Admiraal FOURRICHON wiens onvermoeiden ijver men zoo hoog geschat heeft en die juist door Kapitein BONARD is vervangen, is gedurende zijne laatste reis in de kolonie, door eene kwaadaardige koorts aangetast, waarvan hij met veel moeite is hersteld. Kapitein DUPOIS was minder gelukkig, daar hij op zijne reis naar Demerarij aan de gele koorts overleed. Dit nieuws heeft bij de inwoners van Guijana eenen pijnlijken indruk verwekt. De staat der kolonie was verre van beter te worden; de meeste der voornaamste groote huizen hadden wegens gebrek aan handen, hunnen arbeid gestaakt. Het straf-etablissement scheen in geen gunstigen toestand te verkeeren, niettegenstaande al de zorg en inspanning der administratie. De gevangenen gewennen zich niet spoedig aan het klimaat, het aantal zieken was zeer aanmerkelijk, en de productive arbeid was nog niet in evenredigheid met de uitgaven. De oude kolonisten leefden in de hoop dat de Minister van Marine, wiens welwillende aandacht jegens hen blijkbaar was, hen krachtdadig zoude bijstaan, tot de invoering van vrije arbeiders of Koelies, zoo als reeds voor andere kolonien gedaan was. Terwijl dus de zaken te Guijana kwijnden, waren die te Para levendig en erlangen er eene verbazende ontwikkeling. De Amerikanen kwamen zich aldaar vereenigen en men verwachtte binnen kort stoomschepen, welke gebouwd werden tot bevaring van de Amazonen Rivier, de vrije vaart op welke rivier thans bepaald is geworden. Omtrent dit onderwerp herinnert onze correspondent ons, dat 15 jaren geleden een paar oorlogskorvetten, onder bevel van den Heer TARDIJ MONTRAVEL, die rivier ongeveer 400 mijlen opvoer, welke handeling, hoewel met toestemming der regering van Brazilië geschied, ons eenige moeijelijkheid met Engeland veroorzaakte. Dienen de Amerikanen nu niet met

dezelfde belanglooze oogmerken te werk gaan als de Franschen, is het niet waarschijnlijk dat dezelfde moeijelijkheid weder ontstaan zal. Wij zullen weldra weten welk resultaat kan worden tegemoet gezien van de beroemde provincie *Cuillabas*, welker bebouwing in 1844 met zooveel kunde en beleid is aangevangen, door de HH. TERMAUX en JULES LECHEVALIER. Wij kunnen wel begrijpen, dat bij de bedrijvigheid door het Amerikaansche genie ten toon gespreid, zulk een schouwspel een gevoel van nijd in de gemoederen onzer kolonisten inboezemt. ter zelfder tijd dat men leedwezen moet gevoelen om het verval eener kolonie te aanschouwen, welke door krachtdadige maatregelen weder zoude kunnen worden opgebeurd. Wij twijfelen niet of deze maatregelen zullen weldra aangenomen worden, en het gouvernement zich haasten om diegenen te bevredigen, die, even als wij belang hebben bij den bloei van Fransch Guijana en in het welslagen van de beproefde straf-etablissementen waarvan het thans het tooneel is."

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer de Redacteur!

Indien U een ware vriend zijt van alles wat rein en sierlijk is, zult U geene zwarigheid maken het navolgende in Uw veel gelezen blad op te nemen.

De loffelijke pogingen van het hoofd der policie tot verbetering en verfraaijing der straten en wegen en tot reiniging der stad, doen bij ons een belangrijk voorstel geboren worden, hetwelk met weinig kosten zal gepaard gaan.

De *Weidestraat* is voor rijtuigen en karren niet genoegzaam breed, zoodat indien men de hulp van eenen geneesheer noodig heeft het vele moeite kost om bij het terug gaan het rijtuig te draaijen; hij is derhalve verpligt eenen omweg te doen, hetgeen vooral gevaarlijk is des avonds bij donkere maan; ook is dit het geval met karren bij het transporteren van goederen naar die straat en dikwijls wordt door den karreman geweigerd dusdanig transport te doen, hetgeen dezer dagen nog het geval is geweest, zeggende deze: dat hij daar zijnde, verpligt zoude zijn bij het teruggaan een omweg te doen naar de Savane, en daardoor veel oponthoud lijdt. Ook voor ruiters is de straat zeer gevaarlijk.

Zoude het dan niet gerieflijker zijn indien de doorloopende lozing aan de Noordzijde van die straat wierde gedempt, even als zulks in het afgeloopen jaar met de lozing van den *Heiligenweg* heeft plaats gehad, daar toch het water aan dien kant niet op straat loost maar wel achter de erven die straat zijnde kreek?

Daardoor toch zoude de straat versierd en menigeen voor ongelukken gevrijwaard worden.

C. en M.

Mengelingen.

PARIJS TEGEN NIEUWJAARSDAG.

Wanneer Parijs zich gereed maakt om het groote Nieuwjaarsfeest te vieren dan heeft deze groote stad een ongewoon aanzien. De daardoor veroorzaakte beweging is overal tot in de meest verwijderde buurten merkbaar; reeds versieren zich de winkels met hunne rijkste voorwerpen en de uitvinders en vervaardigers van die ontelbare artikelen van weelde, opschik en vermaak treden te voorschijn met de vruchten van hun nachtwaken en sloven, met die ephemere producten, die, na langen, onbeschrijfelijken arbeid tot stand gebragt, slechts voor een enkelen dag zijn bestemd; want gedurende een geheel jaar blijven deze scheppende, ijverige handen in de verborgenste hoeken der onmetelijke stad verborgen; hier in hunne werkplaatsen, daar op hun zolderkamertje; zij laten de lente komen en voorbijgaan, zonder zich om het ontwaken der natuur te bekreunen, zonder zich ook zelfs een enkele maal aan de geuren en de pracht der Meimaand te verkwikken, zij zien den zomer niet met zijne goddelijke zon en zijn liefelijk bloemtapijt, den herfst niet met zijne rijke vruchten en zijn kleurenspel, alles, alles laten zij voorbijgaan, zij bekommeren zich om niets wat er in de buitenwereld voorvalt. Het geheele jaar heeft voor hen slechts een dag. Als nijvere zijdewormen spinnen zij elf maanden lang in hun donker verblijf, hetwelk zij eerst tegen de helft der maand December verlaten, maar dan ook met schitterende stukken als de prachtigste kapel, in al de kleurschakeringen van den regenboog."

Met deze woorden, welke wij aan een der voornaamste Parijsche Keisgeschriften ontleenen, willen wij onze kleine schets aanvangen. Het is waar, wie Parijs niet tegen Nieuwjaar heeft gezien, dat is in de week tusschen Kersdag en den 1sten Januarij, zoude haar overdreven noemen, doch dit is niet het geval. Hoe treurig zag Parijs er met den aanvang van December uit. Donkere, koude nevels lagen op alle straten, de hooge kerken en paleizen waren slechts ten ruwste zigtbaar, de bedrijvige menigte snelde haastig en verdrietig door de stad, men trachtte zoo spoedig doenlijk zijne kamer met de warme kagchel of een koffijhuis weder te bereiken, ten einde te ontdooijen en zijne verkleumde leden te verwarmen. Thans, echter, is alles veranderd, want ook de hemel, zoo spreken de verwaande Parijzenaars, begunstigt de laatste week des jaars. De aangename winterzon lokt iedereen naar buiten, het is wel koud, zeer koud zelfs, maar de rijken trekken hunne pelsen aan en verblijden zich, haar niet te vergeefs aangeschaft te hebben en de overigen wikkelen zich in hunne paletots en mantels en vergeten ook de bonte cachenez niet, waarmede zij mond, neus en ooren omwikkelen. En wie acht dagen geleden de boulevards (want daar heen wordt men natuurlijk het eerst gelokt) gezien heeft en ze thans andermaal bezoekt, gelooft zijne eigen oogen niet te kunnen vertrouwen. Eene nieuwe kleine stad van tenten en kramen is als door een tooverslag uit den grond opgerezen. De boulevards van de Madelaine tot aan de Bastille, en deze zijn de voornaamsten, zijn regts en links overdekt met eene ontelbare menschenmassa, die langs de breede trottoirs heen en weder stroomen, om de ten toon gestelde wonderschoone voorwerpen te bewonderen. De beide rijen der kleine kramen keeren den rug naar de boulevards, die daardoor een zeer kaal, onoogelijk aanzien verkrijgen; om deze reden gaan dan ook weinige personen in rijtuig uit en verdringt men zich onder de voetgangers. De volksmenigte is ontzettend, niet dan langzaam en met moeite komt men vooruit, maar ook dit heeft zijne goede zijde, want met des te meer aandacht kan men alles beschouwen. Wat bevatten nu deze ontelbare houten winkels? Om dit te vermelden, zouden de kolommen dezer courant niet toereikend wezen. Duizenderlei speelgoederen voor kinderen, duizenderlei kleine huisbenoodigdheden, en honderd duizenderlei kleine en groote prachtvoorwerpen van glas, porcelein, metaal, hout, steen en de hemel weet waarvan niet al. Daar tusschen banket- en koekbakkers, fruithandelaars en koffijkramen, likeurverkoopers en bovenal bij elke tien schreden bonbons-, chocolaad- en suikerwerkverkoopers. Een ieder prijst luide, doch in fatsoenlijke en sierlijke taal zijn goederen aan; duizenderlei kunstgrepen van nieuwe uitvindingen, ongehoorde goedkoopheid, nooit beleefde gelegenheid, worden in het werk gesteld, om de menigte te boeijen en wie eenmaal blijft staan, is der verleiding ten prooi en moet eenige centimes besteden. Waar de groote straten de boulevards doorsnijden, is het bijkans onmogelijk door te komen, want een eindeloos getal rijtuigen, voertuig van allen slag, van den smerigen kolenwagen tot de van goud schitterende hofkoets en de elegante tilbury, door den een of anderen *lion* der residentie bestuurd, verstoppen den doortogt. Eindelijk ontwart zich de chaos, men haalt ruimer adem, wint meer plaats en kan den weg oversteken. Hier en elders, overal, hetzelfde bonte woelige schouwspel, doormengd met muziek en geschreeuw, somwijlen ook met een oploop van twistende straatjongens, die echter door de alom tegenwoordige sergents de ville, dadelijk wordt gestild. Weet men de eene of andere hoogte der boulevards te bereiken, vanwaar men op het gedrang kan nederzien, alsdan aanschouwt men de onder zich woelende, af- en aanstroomende Oceaan van menschen, bijna met angst en schrik; men zoude meenen de halve wereldbevolking hier verzameld te zien. Men denkt misschien onwillekeurig ook wel eens aan hem, dien het wonderwerk is gelukt, dezen verwarden hoop te breidelen en te besturen en die thans trotsch op zijne daad in de Tuilerien zetelt, rustig en in het onwrikbare vertrouwen op zijn gelukster. Doch laten wij verder gaan, opdat wij om Gods wil ons niet in de staatkunde verdiepen.

Parijs is meer dan eenig ander oord ter wereld de stad der tegenstellingen; dit zien wij ook hier bij deze bewonderingswaardige tentoonstelling. Wat tot dus ver werd geschetst, waren slechts de houten huisjes van de Nieuwjaarsmarkt, luchtige, kortstondige scheppingen voor weinige dagen. Men behoeft de boulevards niet eenmaal te verlaten, maar de oogen te slaan op de eigenlijke zijde der huizen en men zal oogenblikkelijk in eene geheel andere wereld van ziens- en bewonderenswaardigheden verplaatst zijn. Achter buitengewoon groote spiegelglazen ruiten spreiden winkel aan winkel en magazijn aan magazijn hunnen rijkdom en hunne pracht ten toon; alle deelen der aarde zijn somwijlen dienstbaar gesteld om een enkel dezer winkelkasten op te smukken. China zendt zijn porcelein en andere zeldzaamheden, Indie en Perzie hunne lakensche stoffen en shawls, Italie zijne strooWerken, Siberie zijne kostbare pelsen, Afrika zijne nog kostbaarder struisvederen. Brazilie eindelijk het kostbaarste van alles, zijne briljanten en andere edelgesteenten, die hier als vloeijend vuur of als bliksemende regenbogen het oog verblinden. De rijkste dezer winkels zijn dikwerf uitwendig en op het eerste gezigt zeer eenvoudig, doch een enkele, om zoo te spreken achteloos heengeworpen shawl, een enkele schitterende armband, staat aan waarde gelijk met den inhoud van honderd daartegen overstaande kramen. Andere magazijnen weder trekken de aandacht der gapende menigte door de prachtige uitmonstering van pendules, vazen en lampen van het eenvoudigste maar toch smaakvolle, tot het kostbaarste model van verscheiden duizend francs waarde. Maar wie koopt dan wel eene lamp die 1000 frs. en eene vaas die 2000 frs. kost, zoude men al ligtelijk vragen; doch hij, die het geluk heeft gehad (indien het een geluk te noemen zij) slechts eenmaal bij een groot bankier of eenig voornaam bewoner van de faubourg St. Germain op eene avondpartij te zijn genoodigd, zal het gewis niet meer vragen. Overigens is met deze kostbare voorwerpen ook bijzonder gerekend op de beurs der rijke vreemdelingen, die den winter te Parijs doorbrengen; bovenal zijn het Russen en Engelschen, die zulke kunstgewrochten menigwerf voor ongeloofbare sommen zich aanschaffen. Ook de menigvuldige passages, lange met glas overdekte bazars, die de eene straat met de andere verbinden, hebben een nog prachtiger kleed dan gewoonlijk aangetrokken. Hier is de massa van menschen zoo mogelijk nog digter zaamgedrongen, want in de passages heerscht eene zachtere temperatuur en zij verstrekken gedurende den winter aan duizende personen tot avond-wandelplaats. Aan wandelen is hier op dit oogenblik niet te denken; men is al blijde, dat men met horten en stooten een eindje vooruitschuift, gelukkig nog, dat het publiek in twee helften is gescheiden, van welke de eene naar boven, de andere naar beneden wordt geschoven; anders zoude men er ook niet kunnen doorkomen. De passages onderscheiden zich bij uitstek door hunne banketbakkerswinkels, want het minste en nogtans ook het rijkste wat men elkander als nieuwjaarsgeschenk kan aanbieden, zijn snoeperies en bonbons. De elegantste kistjes en surprises zijn daarmede gevuld, koffertjes met zijde en fluweel overtrokken, met gouden of zilveren arabesken ingelegd, menigmaal ter waarde van vele honderd francs, zijn het voorwerp van de vurigste wenschen der dames, en wee den cicisbeo of anderen courmaker, die niet met zoodanig geschenk in de hand zijne uitverkorene nieuwjaar wenscht! Is nu reeds over dag alles prachtig en aanlokkelijk, des te meer verhoogt de avond met zijnen lichtglans den luister van het geheele feest.

De straatverlichting is, gelijk men weet, buitengewoon slecht, maar de particuliere verlichting der winkels en magazijnen is gewis eenig in hare soort. Alsof eene nieuwe zon ware opengegaan, zoo schijnen en schitteren de gasvlammen bij duizenden regts en links, voor en achter, zoodra men het elegante gedeelte der hoofdstad binnentreedt. In de kleine kramen zijn talrijke kaarsen aangestoken en een nieuw leven, het eigenlijke leven, neemt een aanvang, want het is eene daadzaak, dat des avonds het meest wordt gekocht. Tot omstreeks middernacht duurt de drukte en het gewoel op de boulevards voort. Wij willen echter van de schoone namiddag-uren gebruik maken, om een ander gedeelte der stad te bezoeken. Reeds daarom is de tegenwoordige nieuwjaarsmarkt aanzienlijker en grootscher dan de vorige, omdat men aan de verkoopers, behalve de gewone standplaatsen, ook nog de nieuw ontstane pleinen en straten heeft overgelaten. Men verbeelde zich de wel is waar nog niet voltooide, maar toch reeds prachtige Rue de Rivolie uren ver aan beide zijden met soortgelijke winkels bezet als op de boulevards en daar even als ginds bijna dezelfde zee van menschen. Hetgeen men in het eerst niet kan begrijpen is, dat alle gedeelten der stad dezelfde levendigheid vertoonen en dat overal waar slechts wat te zien is de nieuwsgierige bevolking in massa's wordt aangetroffen. Onze weg leidt door de volkrijke wijken St. Denis en St. Martin naar de Marché des Innocents, die ook sedert eenige dagen in eene groote Nieuwjaarsmarkt is herschapen. Hier verkeert namelijk meer de midden- en geringe klasse des volks. Het nuttige wijkt hier voor het aangename. Keuken- en huishoudingsbenoodigdheden, winterkleederen voor mannen, vrouwen en kinderen, vele andere manufactuur-producten, ook kastenmakerswerk, ijzer- en blikgoederen, enz. enz., zijn hier in verbazende hoeveelheden te koop uitgestald; kramen met koek en suikerwerk ontbreken natuurlijk niet. Maar alles verkrijgt hier een

meer populair aanzien en de tentoonstelling wordt in deze buurten een waar volksfeest. Hier een carousel, daar een Russische schommel, verder eene vertooning van geleerde honden, ook eene kleine schijfschietentent voor volwassenen, waarzegsters en loterij-spelen, panorama's en goochelaars, alles bont door elkander met aanlokkende uithangborden en schreeuwende vertooners. Meer achterwaards staat op eene kleine verhevenheid een van die jeugdige volkszangers; hij heeft een digten drom van toehoorders rondom zich en zingt met welluidende stem een Napoleonslied van BÉRANGER, of ook eene moderne liefdes-geschiedenis in fraaije versmaat. Hij biedt tegelijkertijd zijne gedichten te koop aan en maakt daarmede goede zaken. Ook de oude JACQUES van de Pont Neuf is niet weggebleven; hoe ware dit ook mogelijk; de gansche stad kent hem; een grimassenmaker, die volgens zijne verklaring zijns gelijken ter wereld niet heeft en die inderdaad met het volste regt aanspraak heeft op het motto: Gij zult en moet lagchen. Hij heeft verschillende bonte lappen, met welke hij zich opschikt; een pruik speelt daarbij eene groote rol, en zijn hoed niet minder, aan welken hij alle mogelijke vormen weet te geven. Men blijft eene minuut staan, omdat men hoort, dat deze man reeds 20 jaren lang, dag aan dag, niets doet dan gezigten snijden; men werpt hem gaarne eenige centimes toe en gaat verder. Een veelkleurig geschilderde wagen houdt stil, het paard is met schellen en versierselen behangen, boven op het voertuig staat een man met een draaiorgel. in den wagen zelven is een ander met helm en bonten mantel gedost, gezeten; het is een bekende verkooper van potlooden uit de voorstad Sint Martin, die zijne goederen met eene onnavolgbare ludrevenheid weet aan te prijzen. Zijne levensgeschiedenis, welke hij ongegeneerd verhaalt, is bij uitstek koddig. Hij bekent openlijk, dat hij gedurende vele jaren zijne potlooden op bescheiden wijze en in gewone kleeding het publiek ten verkoop heeft aangeboden, maar ter naauwernood droog brood daarmede heeft verdiend. Dat is een mensch, even als alle anderen, zoude men hebben gezegd en verder zijn gegaan. Op eenmaal was het licht der ware manier verschenen; hij had zich zelven en zijne bedienden fraai opgesmukt, een draaiorgel en een bontkleurigen wagen aangeschaft, en toen eerst had iedereen uitgeroepen: Kijk, dien charlatan, dien grappenmaker moeten wij zien. En van dit oogenblik af aan had hij toeloop gekregen en had nu zoo veel te doen, dat het hem schier tot last was. Het is een gek, roept men uit, maar koopt niettemin een potlood, want zij zijn goed. Overal wordt muziek gehoord, zelfs van Auvergnaten met den echten doedelzak en het muildier. In meerdere of mindere mate, ofschoon dan niet in dien hoogen graad als op het plein des innocents, zijn alle openbare marktplaatsen van Parijs bezet en levendig; en bijaldien de beschrijving van de Nieuwjaarspret niet te wijdloopig werd, zouden wij den lezers nog het leven buiten de barrières afschilderen, om hun weder een geheel ander niet minder belangwekkend tafereel te vertoonen. Daar ontwikkelt zich het Parijsche volksleven tot zijn hoogsten bloei. Elk derde huis is daar eene herberg en overal hoort men muziek, zang en dans; ook vechtpartijen, policieagenten, patrouilles en arrestatien, zooveel men wil. Alles is daar te vinden, behalve fatsoenlijke lieden. Maar men moet daar toch geweest zijn, om Parijs geheel te leeren kennen en niet met eenzijdige denkbeelden huiswaarts te keeren. Hoe meer nu de Nieuwjaarsdag nadert, des te levendiger wordt het overal; de helft der verkoopers heeft zich reeds heesch geschreeuwd, de prijzen dalen meer en meer en juist daarom wordt nog meer gekocht. Op den laatsten December bereiken alle voorwerpen, gelijk te denken is, hunne hoogste en tevens laatste standpunt. Alsdan staan op al de hoeken der straten de verkoopers uit derde en vierde hand, dikwijls kinderen van 6 jaren. Men kan ter naauwernood een stap buiten het huis doen, zonder terstond door die kleine verkoopers of verkoopsters aangeklampt te worden. De Nieuwjaarsdag zelf brengt eindelijk rust en verademing. Van den trotschen manteau de cour (zijnde niet een mantel maar een sleep van twee ellen lengte) en de kostbare briljanten tot de kleine bonbondoos en de hanso, ontvangt ieder, groot en klein zijn deel. Overal ontwaart men vrolijke gezigten en wanneer op 1 Januarij het weder gunstig is, vertoonen de Champs Elysées op dien dag een tooneel van fraai gekleede en vergenoegde menschen, dat waard is om te aanschouwen. Ook de armen worden ruimer bedacht dan gewoonlijk en wanneer men alsdan een blik slaat op het bonte opgeruimde, zorgelooze Parijs, zoo kan men moeijelijk begrijpen, dat dit dezelfde stad is, die reeds zooveel gedruisch en kwaad over de wereld heeft verspreid.

Uit het Tijdschrift: *De Tijd.*

ALLERLEI.

EENE CURIOSITEIT VOOR DE GROOTE TENTOONSTELLING TE LONDON.

In een Geregtshof te New-York kwam voor eenige weken het geval voor, dat een Procureur een verdedingsgeschrift indiende, dat niet minder dan zes duizend folio-bladzijden vulde. — De President, zag dit wonderwerk van proces-litteratuur eens even in, en zeide toen met een ernstig gelaat, dat het wel het beste zou wezen dit stuk als een proefje van *Amerikaansche* industrie naar de groote Tentoonstelling van London te zenden. (*Ingezonden.*)

HERINNERINGEN DER WEEK.

Zondag 19 Februarij 1817. Geb. WILLEM ALEXANDER PAUL FREDERIK LODEWIJK, thans regerende Koning der Nederlanden.

Maandag 20 — 1071. Groote veldslag geleverd bij Cassel in Vlaanderen tusschen RICHILDE weduwe van BOUDEWIJN VI graaf van Vlaanderen en haren zoon ROBERT, aan beide zijde sneuvelden eene ontzettende menigte strijders.

Dingsdag 21 — 1553. Geboren. CRANMER, de later beroemd geworden aartsbisschop in de Engelsche historie.

Woensdag 22 — 1447. Paus EUGENIUS IV sterft. Hij was volgens de kerkelijke geschiedenis, de 207 opvolger van PETRUS; onder zijne regering hadden de 24 scheuringen der kerk plaats — terwijl AMADEUS Hertog van Savoije, onder den naam van FELIX V tot tegen Paus gekroond was.

Donderdag 23 — 1793. De nationale conventie van Frankrijk, geeft aan de gemeenten door het geheele rijk volmagt, om hare kerkklokken gedeeltelijk te versmelten, ten einde van dezelve kanonnen te laten gieten.

Vrijdag 24 — 1848. LOUIS PHILIPPE van Orleans, door de revolutionairen van Parijs gedwongen, doet afstand van zijne koninklijke magt, en ontvlugt zijn Vaderland.

Zaturdag 25 — 1500. KAREL V de zoon van JOHANNA de waanzinnige en de kleinzoon van FERDINAND en ISABELLA onder wier regering Amerika ontdekt is, wordt te Gent geboren, in 1518 werd hij tot Keizer gekroond en hij regeerde tot 1555. Zijne regering kenmerkte zich als een der woeligste tijdvakken in de Europsche geschiedenis.

FEBET.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, de Eng. schooner Lady of the Night, kapt. G. Anderson.

Idem. Z. M. schooner de Adder, kommandant Holtzapfel. — Beiden van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 15den, het schip Johannes Hermanus, kapt. J. B. Weijgers, naar Amsterdam, lading: 361 vaten en 25 bierravaten Suiker 347,455 pond, 30 balen schoone Katoen 10,380 pond en 20 pijs Lettenhout.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 1 Jan., het schip Wilhelmina, kapt. J. N. Kluit. — Den 2n. het schip Wilhelmina Frederika, kapt. J. van der Veer. — Idem, het schip de Onderneming, kapt. H. H. Vierow. — Den 8sten, het schip Juno, kapt. J. A. de Lange.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip Johannes Hermanus: de Baron Beaulieu Chastillon Marconnaij, de heeren A. J. de Veer en B. E. Lugard.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 11n. tot den 18n Februarij 1854, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 11den, Claudius de Roode, 21 jaren, marinier 3 kl. aan boord van Z. M. Korvet Heldin.

Den 13den, Johannes Emanuels Wietten, 14 m.

Den 14den, Adam Dell, 19 jaren, ligtmatroos aan boord van Z. M. Korvet Heldin.

Idem, Cornelis Johannes Sonwer, 17 jaren, jongen aan boord van Z. M. Korvet Heldin.

Den 15den, Carolina Louisa Bouman, 6 maanden.

Den 16den, John James Pereij, 2 jaren en 8 m.

Idem, Gerhardus Brinkman, 64 jaren.

Idem, Elisabeth Lemmers, Godefroij, wed. H. J. Potuaijs, 60 jaren.

Den 17den, Henri Bueno de Mesquita 2 jaar en 6 maanden.

Levenloos Geboren.

Den 14n, het kind van het vr. geslacht van Henriette Deift.

Prijzen der Producten.

Bij inschrijving verkocht.

KATOEN: Den 14den, 3 balen aangekomen hebbende den boedel Joan Macdonald, à f 30,50 ct.

SUIKER: Den 18den, van pl. Vossenburg, 30 vaten à 7 ct.

Binnenlandsche berigten.

Publicatie

van den 13n. Februarij 1854;

houdende strafbepalingen tegen de overtreding der Proclamatie van 1811, omtrent het sloopen van Plantagien en het vervoeren naar elders van slavenmagten, anders, dan na verkregene toestemming van den Gouverneur.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME.*

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Gelet hebbende op de in de kolonie *Suriname* voortdurend van wettelijke kracht zijnde Proclamatie van 1811, omtrent het sloopen van plantagien en het vervoer naar elders van slavenmagten anders dan na verkregene toestemming van den Gouverneur, zijnde dezelve door de Notificatien van 4 Maart 1816 en 7 September 1819 bekrachtigd, en bij Gouvernements resolutie van 19 Mei 1847 No. 756 (G. B. e. a. No. 8) op nieuw ter kennis van het algemeen gebragt.

Willende de behoorlijke nalering derzelve nog nader door de vereischte strafbepalingen verzekeren.

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen, als volgt:

Artikel 1.

Ieder, die in strijd met de bovenvermelde voorschriften, en alzoo zonder voorkennis en de uitdrukkelijke toestemming van den Gouverneur, plantagien gesloopt en de slavenmagten, hetzij voor het geheel, hetzij voor een gedeelte naar eene andere plaats binnen de kolonie *Suriname*, vervoerd of verkocht zal hebben, zal, onverminderd de bevoegdheid van het Bestuur, om zoodanige plantagie weder in den vroegeren staat te doen herstellen, en al de zoodanig vervoerde slaven derwaarts te doen terug brengen, daarenboven voor elk hoofd, onverschillig van welken leeftijd, dat op de voorschrevene wijze vervoerd of verkocht zal zijn, verbeuren eene geldboete ten bedrage van *Vijftig Gulden* (*f* 50).

Art. 2.

Bij eene herhaling van dusdanige overtreding zal de schuldige onbevoegd worden verklaard, om in het vervolg eenig beheer over plantagien en slaven te voeren.

En zal deze, op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements Blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 13 *Februarij* 1854.

O. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gepubliceerd ten zelven dage,

De Gouvernements Secretaris,

A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Op *HEDEN* den 19 Februarij 1854, zal door Z. E. den Heer Gouverneur, ter gelegenheid van den GEBOORTEDAG van Z. M. onzen Geëerbiedigden *KONING*, des morgens ten 11 ure, PUBLIEKE AUDIENTIE, worden verleend ten Gouvernements huize.

POST-KANTOOR.

Op MORGEN den 20n. dezer, zal van hier naar *Curaçao* vertrekken, Zr. Ms. schoener *de Wesp*, kommandant Sloos, en zullen de daarmede te verzenden Brievenpakketten ten 10 ure van dien dag, worden gesloten.

Paramaribo, den 19 *Februarij* 1854.

Op aanstaanden Dingsdag den 21sten dezer, des middags ten 12 ure, zullen de via *Nickerie* naar *Demerarij* te verzenden Brievenpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 16 *Februarij* 1854.

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.